

CENTRALE BANK VAN SURINAME

Instructie:

Minimale Vereisten voor het Opstellen van een Herstelplan door de Kredietinstellingen

Wettelijke grondslag

1. Deze instructie is opgesteld ingevolge artikel 6 van de Wet Herstel en Afwikkeling Kredietinstellingen, afgekort Wet HAK, (S.B. 2024 No. 5) en de bevoegdheden die aan de Centrale Bank van Suriname (de Bank) zijn verleend krachtens deze wet. Conform artikel 10, lid e van de Centrale Bankwet 2022 is de Bank bevoegd om preventieve maatregelen, vroegtijdige interventies, en resolutiemaatregelen te treffen ter waarborging van de continuïteit van kredietinstellingen en ter voorkoming van discontinuïteit. De Wet HAK verplicht kredietinstellingen een herstelplan op te stellen en dit ter goedkeuring in te dienen bij de Bank, met als doel voorbereid te zijn op potentiële financiële crisissituaties.

Doelstelling

2. De instructie heeft als doel kredietinstellingen te voorzien van een helder en gestructureerd kader voor het opstellen en indienen van een herstelplan. Het herstelplan dient specifiek te zijn, realistisch en uitvoerbaar, waarbij rekening wordt gehouden met verschillende stressscenario's en de impact hiervan op de solvabiliteit en liquiditeit van de instelling. De kredietinstelling moet tevens herstelindicatoren vaststellen en periodiek evalueren om vroegtijdig risico's te signaleren.

Reikwijdte

3. De instructie is van toepassing op alle kredietinstellingen die in het bezit zijn van een vergunning ter uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling, zoals omschreven in artikel 1 lid 1 van de Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2023 (S.B 2024 No. 4).

Het herstelplan

4. Het herstelplan dient voor elk scenario realistische en effectieve herstelmaatregelen te bevatten, aangevuld met duidelijke processen die zorgen voor een tijdige en adequate

uitvoering van deze maatregelen. Dit is bedoeld om bedreigingen voor de solvabiliteit en/of liquiditeit van de kredietinstelling effectief te mitigeren.

Dit plan speelt een belangrijke rol in crisismangement en mag niet worden verward met een bedrijfscontinuïteitsplan, dat zich richt op het operationeel houden van de kredietinstelling in het geval van een bedreiging of een ramp.

Een herstelplan is afgestemd op het bedrijfsmodel van de kredietinstelling en passend bij de omvang, het risicoprofiel, de activiteiten en de complexiteit van de organisatorische en juridische entiteitsstructuur. De kredietinstelling moet voor het opstellen van het herstelplan zowel kwalitatieve als kwantitatieve indicatoren opnemen, welke in lijn gebracht moeten worden met de volgende indicatoren namelijk: kapitaal-, liquiditeits-, winstgevendheids-, kwaliteit van activa, markt gebaseerde en macro-economische indicatoren. In Appendix II is er een lijst van kengetallen om de voornoemde indicatoren te kwantificeren.

Het proces van de herstelplanning van de kredietinstelling moet een continue en integraal onderdeel zijn van de bedrijfsvoering. Dit proces moet de functies van risicobeheer van de instelling versterken en bijdragen aan een veilige en gezonde bedrijfsvoering. Er dient afstemming te zijn tussen het herstelplan en andere risicoplanningsactiviteiten. De indicatoren en activeringsgebeurtenissen in het plan moeten worden geharmoniseerd met de vroege waarschuwings- en risicobereidheidsmetrieken van de kredietinstelling. Het proces van het ontwikkelen en onderhouden van een herstelplan dient te resulteren tot een verhoogde betrokkenheid van de toezichthoudend orgaan en de directie bij het risicobeheer. Dit draagt bij aan het mitigeren van de financiële impact van toekomstige onvoorziene gebeurtenissen.

Een belangrijke voorwaarde voor het opstellen van het herstelplan is het uitvoeren van een strategische analyse voor het identificeren van de essentiële en systemische functies van de kredietinstelling met het oog op het in stand houden van deze functies en activiteiten alsook het beoordelen van de levensvatbaarheid van deze functies en activiteiten.

De minimale elementen van het herstelplan

5. De minimale elementen voor het opstellen van het herstelplan zijn:
 - A. Overzicht van de administratieve organisatie en juridische entiteitsstructuur;
 - B. Voorwaarden voor activering, met beschrijving van de benodigde indicatoren en vereisten of activeringsgebeurtenissen voor de implementatie van herstelacties;
 - C. Stressscenario's;
 - D. Concrete en praktische opties voor herstel;

- E. De impactbeoordeling die ten grondslag ligt aan herstelstrategieën en -opties;
- F. Escalatieprocedures en managementrapporten, met details over mogelijke materiële belemmeringen voor een effectieve en tijdige uitvoering van het plan en
- G. Communicatieprotocollen en –procedures.

A. Overzicht van de administratieve organisatie en juridische entiteitsstructuur

Het herstelplan moet een gedetailleerde beschrijving bevatten van de algehele organisatorische en juridische entiteitsstructuur van de kredietinstelling, inclusief:

- Governance- en risicomangementregelingen;
- Materiële entiteiten (bijv. dochterondernemingen en filialen);
- Kritieke activiteiten;
- Kernbedrijfslijnen, geïdentificeerd door bijdragen aan omzet, winst, marktaandeel, strategisch belang, ondernemingswaarde, groei of andere soortgelijke statistieken; en
- Kern managementinformatiesystemen.

Het plan moet de onderlinge verbindingen en onderlinge afhankelijkheden van de kredietinstelling tussen bedrijfslijnen, tussen filialen en dochterondernemingen in een financiële groepsstructuur, evenals met kritieke derde partijen, toelichten. Verder moet het plan ingaan op de vraag of (en hoe) een verstoring van deze onderlinge verbindingen of onderlinge afhankelijkheden de kredietinstelling wezenlijk zou beïnvloeden.

B. Voorwaarden voor activering, met beschrijving van de benodigde indicatoren en vereisten of activeringsgebeurtenissen voor de implementatie van herstelacties

Zie appendix I voor een opsomming van enkele activeringsgebeurtenissen. Deze gebeurtenissen dienen als signalen voor naderende risico's op de financiële sterkte en levensvatbaarheid van de kredietinstelling. Een dergelijke gebeurtenis moet resulteren in een tijdige detectie en kennisgeving vergezeld van voldoende informatie om de directie in staat te stellen corrigerende maatregelen te treffen. Deze activeringsgebeurtenissen moeten goed gedefinieerd zijn, vooraf bepaald, aannemelijk en afgestemd op de risico's waarmee de kredietinstelling wordt geconfronteerd en moeten worden afgestemd op andere vroegtijdige waarschuwingsindicatoren binnen het bestaande risicobeheerkader van de instelling.

C. Stress scenario's

Scenario's moeten de relevantie van het financiële risico voor het bedrijfsmodel, de kernbedrijfslijnen en materiële entiteiten van de instelling aantonen. Deze stresstesten stimuleren de impact van veranderingen in belangrijke variabelen, zowel specifiek als marktbreed, en helpen de geloofwaardigheid van activeringsgebeurtenissen en opties te

valideren. Scenario's kunnen ook helpen bij het valideren van de tijd die de kredietinstelling schat nodig te hebben om haar kapitaal- en liquiditeitsniveaus, evenals andere financiële effecten, terug te brengen binnen de risicotoleranties, ruim vóór liquidatie. De kredietinstelling moet ten minste twee stressscenario's in overweging nemen bij het opstellen van het herstelplan, één voor instelling specifieke risico's en één voor marktbrede gebeurtenissen. Niettemin moeten instellingen rekening houden met de complexiteit van hun bedrijfsmodel bij het bepalen van het aantal stressscenario's dat ze in hun herstelplan dienen op te nemen.

D. Concrete en praktische opties voor herstel

De kredietinstelling moet concrete en geloofwaardige opties identificeren die zij kan ondernemen om haar financiële kracht en levensvatbaarheid te herstellen. Dit is van belang voor het blijven opereren als een going concern om liquidatie of resolutie te voorkomen. De herstelopties mogen geen "business-as-usual maatregelen" zijn en moeten stappen omvatten die normaal gesproken niet in overweging zouden worden genomen. Bij het ontwikkelen van de opties moet de instelling elke optie evalueren en documenteren met betrekking tot factoren, zoals haalbaarheid, timing, implementatie van vergelijkbare transacties en impact op strategisch of reputatierisico. Verder moet voor elke optie aangegeven worden welke partijen betrokken moeten worden voor het uitvoeren en realiseren van de optie. Herstelopties moeten worden ontworpen om het vertrouwen van marktdeelnemers te behouden. De opties moeten verder kijken dan de moedermaatschappij als bron van kracht in de vorm van kapitaalinjectie en niet uitgaan van of vertrouwen op overheidssteun. Enkele opties die de kredietinstelling in acht kan nemen zijn onder andere:

- Uitgifte van eigen of niet-eigen vermogensinstrumenten;
- Vermindering of opschorting van dividendbetalingen;
- Verkoop, overdracht of desinvesteringen van belangrijke activa, portefeuilles, bedrijfseenheden of dochterondernemingen;
- Stopzetting van producten of diensten;
- Vermindering of herstructurering van de balans;
- Beperkingen op groei;
- Wijzigingen in acceptatiepraktijken;
- Geld ophalen via geldmarkten, schulduitgifte of effecten;
- Herstructurering van verplichtingen, vermindering van nieuwe leningen of afbouw van een deel van een bedrijf of product;
- Organisatorische herstructurering, inclusief het afstoten van rechtspersonen, om de structuur van de kredietinstelling te vereenvoudigen;
- Het implementeren van een opvolgingsplan; en
- Het gebruik van de liquiditeitsfaciliteiten van de Bank.

- E. De impactbeoordeling die ten grondslag ligt aan herstelstrategieën en –opties
De directie moet beoordelen en beschrijven hoe elke hersteloptie de kredietinstelling zou beïnvloeden. De impactbeschrijving en -beoordeling moeten specificeren hoe de instelling elke hersteloptie zou implementeren om de financiële kracht en levensvatbaarheid van haar materiële entiteiten, kritieke activiteiten en kernbedrijfslijnen te behouden of te herstellen. In het herstelplan moet de impactbeoordeling van elke optie een weergave zijn van het effect op het uitvoeren van de optie op de kredietinstelling (op korte en middellange termijn) en wel op kapitaal, liquiditeit, financiering, winstgevendheid, kritieke activiteiten, kernbedrijfslijnen, strategische of operationeel risico en toegang tot marktinfrastructuur. De impactbeoordeling moet de voordelen van elke hersteloptie kwantificeren en bevestigen dat de hersteloptie de kredietinstelling in staat stelt om voldoende te reageren op zowel snel- als langzaam bewegende situaties met als doel de financiële kracht en levensvatbaarheid te herstellen.
- F. Escalatieprocedures en managementrapporten, met details over mogelijke materiële belemmeringen voor een effectieve en tijdige uitvoering van het plan
In het herstelplan moet er een rapportagelijijn over activeringsgebeurtenissen en andere belangrijke informatie naar de toezichhoudend orgaan en de directie worden opgenomen. Deze rapportages, waarmee de toezichhoudend orgaan en de directie de voortgang van de acties die zijn ondernomen kunnen monitoren, moeten worden gespecificeerd in het herstelplan. Dit is van belang voor de toezichhoudend orgaan en de directie om de juiste en tijdige actie te bepalen als reactie op een activeringsgebeurtenis. Een proces voor het escaleren van problemen naar de toezichhoudend orgaan en de directie als reactie op een activeringsgebeurtenis moet duidelijk worden uiteengezet in het proces om tijdige besluitvorming mogelijk te maken. Het herstelplan moet de afdelingen en functies identificeren die verantwoordelijk zijn voor het uitvoeren van het besluit van toezichhoudend orgaan en de directie.
- G. Communicatieprotocollen en –procedures
Het doel van de communicatiestrategie moet zijn om de verwachtingen van belanghebbenden te beheren en, waar nodig, het vertrouwen te behouden of te herstellen. De communicatiestrategie moet opgenomen worden in het herstelplan, waarin wordt uiteengezet wanneer en hoe de kredietinstelling belanghebbenden binnen en buiten de entiteit op de hoogte stelt van de genomen acties. Dit omvat ook het onmiddellijk op de hoogte stellen van de Bank van een significante activeringsgebeurtenis en alle maatregelen die zijn genomen of moeten worden genomen als reactie op een dergelijke gebeurtenis.

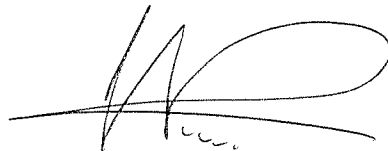
Verwachting van de Bank

6. Het herstelplan moet geïntegreerd worden in het risicomanagementkader van de kredietinstelling met name gericht op de kapitaal- en liquiditeitsplanning en het bedrijfscontinuïteitsplan. De kredietinstelling moet haar herstelplan ten minste jaarlijks evalueren en bijwerken. Een dergelijke herziening moet elke wijziging in de structuur van de kredietinstelling of in de externe omstandigheden bevatten, die een wezenlijke impact zouden kunnen hebben op de uitvoering van herstelopties in het plan. De kredietinstelling moet ervoor zorgen dat het plan up-to-date wordt gehouden.

Slotbepaling

7. De kredietinstelling moet binnen 2 maanden na afloop van het boekjaar haar herstelplan indienen bij de Bank. Op basis van artikel 6 lid 10 van de Wet HAK kan de Bank vrijstelling van maximaal twee jaar verlenen voor het opstellen van een herstelplan. Hierbij wordt gedacht aan de spaar- en kredietcoöperaties. Het herstelplan moet worden goedgekeurd door de toezichthoudend orgaan van de kredietinstelling.

Paramaribo, 13 februari 2025

Maurice L. Roemer
Governor

Appendix I: Activeringsgebeurtenissen

- (a) Winstgevendheidsdaling (bijv. rendement op activa en rendement op eigen vermogen);
- (b) Inkomstenbronnen beïnvloed;
- (c) Financieringsbronnen of bedrijfsactiviteiten negatief beïnvloed;
- (d) Toename van polis verplichtingen;
- (e) Liquiditeitsratio's dalen;
- (f) Kapitaalratio's dalen;
- (g) Kredietbeoordeling verlaagd;
- (h) Toegenomen onderpandvereisten;
- (i) Verslechtering van de kwaliteit van activa;
- (j) Aanzienlijk marktaandeel of operationele verliezen;
- (k) Stijgende trend in cyberaanvallen;
- (l) Dalende aandelenkoers of marktwaardering;
- (m) Wanbetaling of verlaging van belangrijke tegenpartijen;
- (n) Economische trends, zoals rentewijzigingen, inflatie of werkgelegenheidscijfers.

Appendix II: Lijst van kengetallen van de indicatoren voor het herstelplan

- (a) Kapitaalindicatoren
 - a. "Common Equity Tier I ratio".
 - b. Totale kapitaalratio.
 - c. Hefboomratio.
 - d. Ingehouden winsten en reserves/Totale eigen vermogen.
 - e. "Adverse information on financial position of significant counterparties".
- (b) Liquiditeitsindicatoren
 - a. Liquiditeitsdekkingsratio.
 - b. Kosten van wholesale financiering.
 - c. Netto stabiele financieringsratio
 - d. Concentratie van liquiditeits- en financieringsbronnen.
 - e. Totale financieringskosten

- f. Gemiddelde looptijd van Wholesale financiering.
 - g. Contractuele looptijd mismatch.
 - h. Beschikbare niet-belaste activa
- (c) Winstgevenheidsindicatoren
- a. Rendement op activa of rendement op eigen vermogen (ROA of ROE)
 - b. Operationele verliezen
 - c. Kosten-inkomstenratio (operationele kosten/operationele inkomsten)
 - d. Netto rentemarge.
- (d) Kwaliteit van activa indicatoren
- a. Groeipercentage van bruto niet-presterende leningen
 - b. Bruto niet-presterende leningen ten opzichte van totale leningen
 - c. Dekkingsratio (specifieke voorzieningen ten opzichte van totale niet-presterende leningen.
 - d. Netto niet-presterende leningen/ eigen vermogen.
 - e. Groeipercentage van waardeverminderingen op financiële activa.
 - f. Niet-presterende leningen naar geografische of sectorspecifieke concentratie.
 - g. Vorderingen versus verplichtingen
 - h. Vorderingen verbonden entiteit versus balanstotaal
- (e) Markt gebaseerde indicatoren
- a. Stock Price variation
 - b. Price to book ratio
 - c. Reputatierisico voor de instelling of significante reputatieschade.
- (f) Macro-economische indicatoren
- a. Bbp-groeiontwikkelingen.
 - b. Inflatie.
 - c. Wisselkoersontwikkelingen.
 - d. Renteontwikkelingen.
 - e. Geldgroeiontwikkelingen.